

RESCATEM ELS SALARIS

MÍNIM MIL

La política econòmica i la crisi estan suposant un atac directe contra els treballadors i les treballadores, no només per la destrucció d'ocupació, sinó també la classe treballadora som cada cop més pobres. La gent que manté la feina ho fa amb el salari retallat i la gent que ha trobat una nova feina ho fa amb salaris molt més baixos.

Hem perdut un 10% de poder adquisitiu en cinc anys

L'any 2009 van començar les primeres retallades de salaris amb la no aplicació dels increments salarials pactats per conveni col·lectiu. **L'acumulat de pèrdua de poder adquisitiu del 2009 fins al 2014 és de prop del 10%.**

La reforma laboral retalla salaris entre el 5 i el 35%

El 2012 el PP fa la segona reforma laboral, un atac directe contra els drets laborals. Amb la modificació de les causes objectives obre la barra lliure no només als acomiadaments, sinó també a les retallades de salaris amb o sense justificació. Segons un estudi recent de la UGT de Catalunya basat en sentències judicials fermes, la **retallada salarial mitjana és del 12%, en una forquilla entre el 5% i el 35%.**

La retallada salarial a la funció pública ha estat d'un 25%

El 2010 vingué el primer cop salarial als treballadors i les treballadores del sector públic, amb una retallada del 5% tant al personal públic com a tots a aquells sectors que treballen per a l'Administració. I en el cas de Catalunya, cal afegir també la retallada de la paga doble (-7% aproximadament). En total, un **12% de retallada de salaris a la funció pública i part de la concertada. Si hi sumem la congelació de l'IPC durant tota la crisi, la retallada total és del 25%.**

Retallada en els increments per conveni de més d'un 3%

La crisi i sobretot la reforma laboral, amb la imposició de la pèrdua de la ultraactivitat, han suposat un bloqueig en la negociació col·lectiva de convenis. El resultat de la combinació de l'impacte de la crisi i la reforma laboral és que hem passat d'un **increment salarial pactat mig del 3,86% el 2008 a un 0,76% al maig del 2014.**

Els menors de 20 anys han perdut 2.500 euros anuals

De l'any 2008 a l'any 2012, el salari **dels joves menors de 20 anys ha baixat un 25%** (-2.532,54 euros bruts anuals) i el dels joves **entre 20 i 24 anys ha sofert una pèrdua del 15%** (-1.996,96 euros bruts anuals). La diferència salarial entre un treballador jove i un treballador en la quarantena s'ha incrementa des de l'any 2008 en 10 punts: **l'any 2012 un jove català de 20 a 24 anys va cobrar només el 47%** (11.296,43 euros bruts anuals) **del salari mig d'un treballador de 40 a 44 anys** (24.157,21 euros bruts anuals).

Augmenta el nombre de persones que cobren el salari mínim

A l'Enquesta d'Estructura Salarial de l'INE del 2012 -no hi han dades més actualitzades-, després de quatre anys de crisi, ja es comença a observar de manera clara la baixada de salaris. L'únic grup que augmenta en pes és **la gent que cobra el salari mínim interprofessional (645,30 euros)** o menys. Aquest col·lectiu suposava l'any 2008 un 8% del total de treballadors, mentre que el 2012 ja representava el 12%. La resta quasi tots disminueixen.

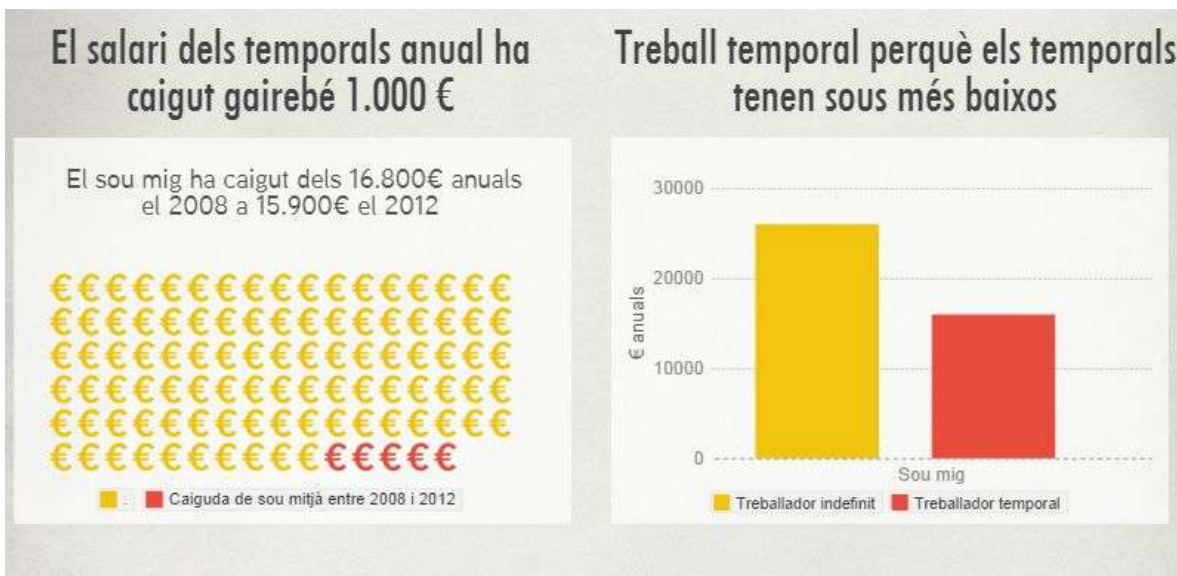
El salari temporal mig es retalla en 1.000€ i queda en 15.900€ anuals

Les dades d'aquesta mateixa font també mostren de manera clara que qui més pateix és qui menys té. **El salari temporal mig era el 2008 de 16.800 euros, mentre que el 2012 ja era de 15.968 euros**, el que significa la pèrdua pràcticament d'una mensualitat.

10.000€ de diferència entre un salari indefinit i un salari temporal

El discurs oficial polític i empresarial, el de la recuperació econòmica i l'increment de la contractació temporal, prioritza els salaris baixos i la precarietat. Les dades posen en

evidència que les empreses fan contractes temporals per pagar menys i no perquè les feines siguin més temporals amb la crisi: el 2012 un treballador indefinit cobrava de mitjana 25.997 euros, mentre que un de temporal rebia 15.968 euros.

Contractes temporals i xantatge empresarial

A aquests contractes temporals s'hi afegeix la trampa dels contractes a temps parcial, nova eina empresarial de precarietat, que ha permès crear una nova classe de treballador: el treballador pobre, amb salari inferior al SMI i sempre pendent del xantatge empresarial de "véns a treballar quan jo vulgui o t'acomiedo". No s'ha fomentant el contracte a temps parcial com una opció laboral de conciliació personal o familiar, sinó com un nou instrument d'exploació laboral. Més del 60% de la gent que treballa a temps parcial voldria treballar a jornada completa.

La UGT de Catalunya afirmem que la retallada salarial mitjana és del 25%

Les dades oficials no indiquen tota la realitat, algunes volgudament no actualitzades pels governs, perquè si no encara seria més evident la retallada acumulada de salaris que hem patit, tant per l'aplicació de les reformes laborals com per la no actualització d'incrementos de convenis. **Des de la UGT de Catalunya podem afirmar que la retallada salarial pot estar al voltant del 25%.**

A la cua d'Europa en salari mínim i salari mig

A aquestes dades cal afegir que **quan ens comparem amb Europa**, tant pel que fa al salari mínim com al salari mig, no ens aproximem a la mitjana europea, competitiva, amb salaris dignes i drets social... **Estem més a prop és de països com Grècia, Portugal i l'Europa de l'Est.**

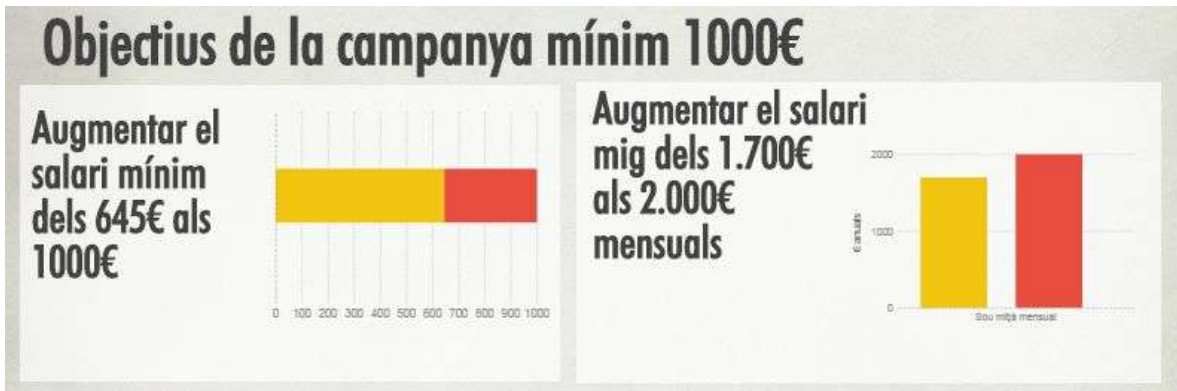
El salari mínim interprofessional (SMI) a l'Estat espanyol és de 645,30 euros i el salari mig anual se situa en 24.400 euros. Per exemple, Irlanda té un SMI de 1.462 euros i un salari mig de 32.000 euros, i ja no parlem d'Alemanya, que acaba d'aprovar un SMI de 1.340 euros i té un salari mig de 45.000 euros, o de França amb un SMI de 1.445 euros i un salari mig de 36.000 euros. Fins i tot Itàlia té un salari mig de 29.000 euros i Malta un SMI de 718 euros.

Mentre els salaris es retallen, els preus no paren d'augmentar

Aquesta realitat evidencia que amb la crisi econòmica **som molt més pobres i dels més pobres d'Europa**. I no som més pobres només perquè els salaris s'han retallat, per l'increment de la precarietat i de l'explotació laboral, i l'augment de l'economia submergida i les feines sense contracte. Sinó també perquè s'hi afegeix que **els preus no han deixat de pujar. El menjar, el transport públic, l'habitatge, l'ensenyament, els subministraments bàsics...** Totes les despeses de primera necessitat han augmentat, en alguns casos fins i tot més que la inflació, com és el cas del transport públic, mentre que ajuts com a la dependència o les beques de menjador han estat retallades.

La UGT de Catalunya proposem...

Rescatem els salaris des de la negociació col·lectiva

Davant d'aquesta dura realitat, des de la UGT de Catalunya plantegem un ofensiva salarial. Hem de recuperar i rescatar tots els salaris que ens han robat, tant des de la negociació col·lectiva al sector i l'empresa com a nivell polític, amb una gran campanya de denúncia i mobilització per aconseguir que el SMI estigui dins dels estàndards europeus, aconseguint un SMI de 1.000 euros.

Mobilitzem-nos per un salari mínim de 1.000€ i un salari mig de 2.000€

1.000 euros és el mínim digne per a un salari, tot i que sabem que amb el nivell de despeses a les llars moltes vegades no és suficient. Per tant, s'ha de produir un gran canvi en la nostra estructura salarial, no només per **aconseguir que el SMI sigui de 1.000 euros**, sinó també per incrementar el salari mig fins a nivells europeus, i passar dels 1.700 euros actuals a **superar els 2.000 euros de salari mig mensual**.

La sortida de la crisi ha de ser digna i justa, i per això es fa imprescindible una pujada important dels salaris. Amb salaris dignes aconseguirem millors nivells de vida i, per tant de consum. Cal trencar el camí del PP i la *troika* de generar ocupació que no permet sortir de la pobresa. No podem treballar per ser pobres.

No volem treballar per ser pobres

No volem treballar per ser pobres, i ho hem d'aconseguir des de la denúncia, la mobilització i la negociació. La lluita per un salari digne també és la lluita contra la precarietat laboral.

Per una sortida de la crisi amb dignitat

Apostem per una societat del benestar, amb drets socials iguals per a tothom, i les actuals polítiques estan fent el contrari: cada cop els rics són més, i cada cop hi ha més pobres.

Molts dels llocs de treball destruïts eren de qualitat, que han estat substituïts per la precarietat laboral més absoluta.

Ens diran que la reivindicació d'un SMI de 1.000 euros i la pujada de tots els salaris no és possible i és impossible. El que segur és impossible és sortir de la crisi sense salaris dignes i llocs de treball de qualitat.

UNIÓ GENERAL DE TREBALLADORS
DE CATALUNYA
www.ugt.cat

